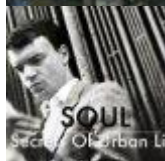

«Το κορίτσι στον ιστό της αράχνης» του Ντάβιντ Λάγκερκραντζ

Η Α.Β. διάβασε πρώτη τη συνέχεια της θρυλικής τριλογίας του Millennium

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΡΑΘΑΝΟΣ

[EMAIL](#)

[FACEBOOK](#)

[MORE](#)

Όταν ο Christopher MacLehose αποκτούσε τα δικαιώματα της μυθιστορηματικής «τριλογίας του Millennium», αποκυήματος ενός άσημου συγγραφέα από τη Σουηδία, του οποίου το έργο είχε ήδη απορριφθεί από οκτώ αχαρκτήριστα κοντόφθαλμους βρετανούς εκδότες, δεν θα μπορούσε να προβλέψει ότι πυροδοτούσε ένα παγκόσμιο φαινόμενο που στις μέρες μας

αγγίζει τις πωλήσεις των 80 εκατομμυρίων αντιτύπων, το οποίο ανέδειξε μεταθανάτια το δημιουργό του, Στιγκ Λάρσον, ενώ παράλληλα ενέπνευσε αμέτρητους επιγόνους, που σήμερα καβαλούν το σαρωτικό κύμα του σκανδιναβικού νουάρ.

Δημιουργός του πλέον αναγνωρίσιμου ντουέτου του σύγχρονου αστυνομικού, της Λίσμπετ Σαλάντερ και του Μίκαελ Μπλούμκβιστ, ο Στιγκ Λάρσον έφυγε μεν πρόωρα από τη ζωή το 2004, ήταν επόμενο ωστόσο ότι οι χαρακτήρες του θα αναβίωναν αργά ή γρήγορα, δεδομένης της λατρείας του αναγνωστικού κοινού και των προσοδοφόρων μετενσαρκώσεών του διδύμου στην τηλεόραση και τον κινηματογράφο. Το φιλόδοξο πρότζεκτ ανέλαβε ο λογοτέχνης και δημοσιογράφος Ντάβιντ Λάγκερκραντζ, (ο οποίος στο παρελθόν υπέγραψε βιογραφίες των Ζλάταν Ιμπραϊμόβιτς και Άλαν Τούρινγκ), έχοντας προηγουμένως εξασφαλίσει την επίσημη έγκριση των κληρονόμων του Λάρσον.

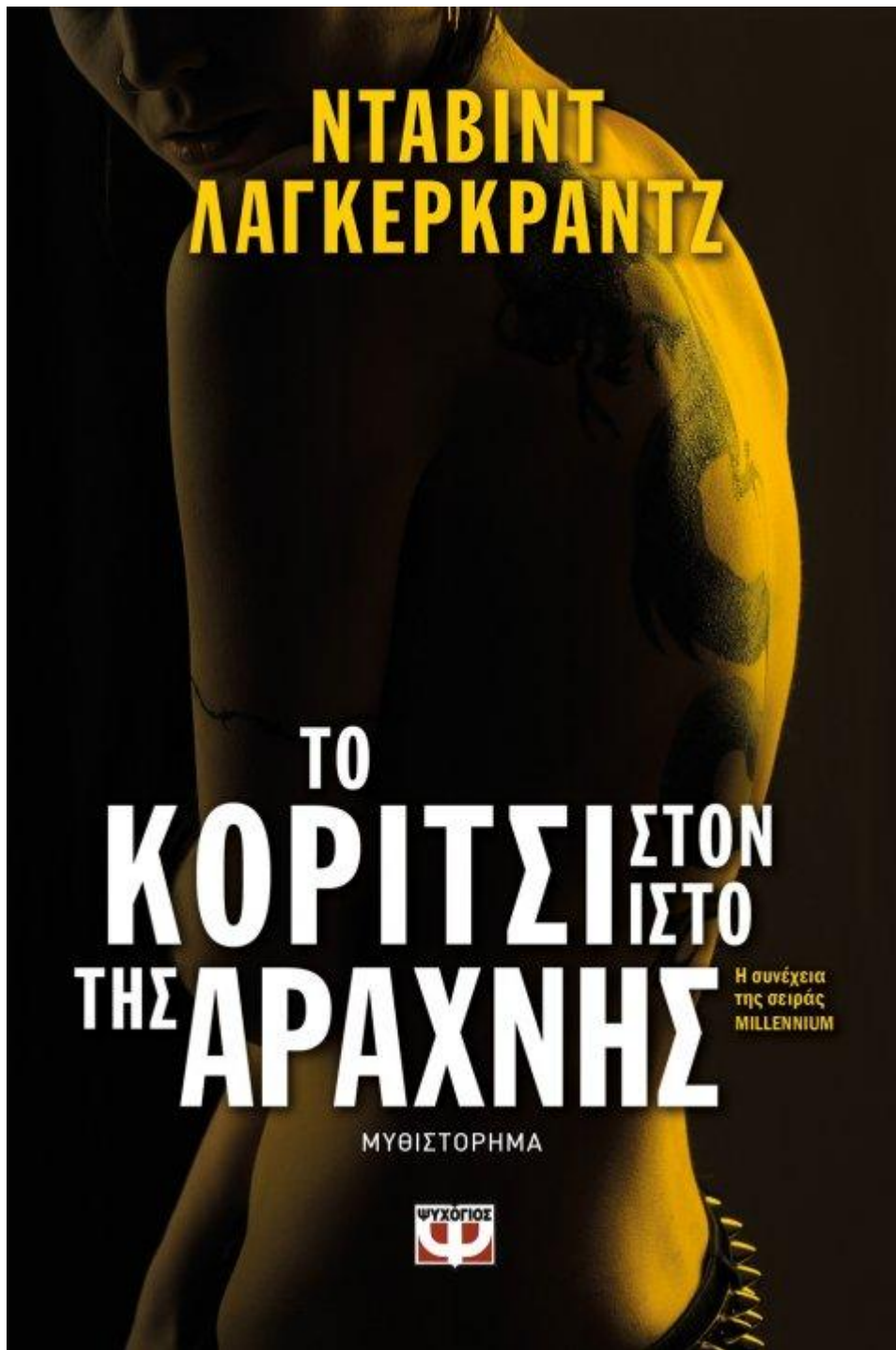
«**Το κορίτσι στον ιστό της αράχνης**» δεσπόζει πλέον στις προθήκες των διεθνών βιβλιοπωλείων, ενώ η ελληνική μετάφραση κυκλοφορεί στις 22 Οκτωβρίου από τις εκδόσεις Ψυχογιός. Πιστός στο πνεύμα του έργου, ο Λάγκερκραντζ προεκτείνει το έκτασης δύο χιλιάδων σελίδων έπος ακριβώς από το πεδίο προβληματισμού που απασχόλησε τον Λάρσον. Στο πρωτότυπο «Μιλένιουμ», ό,τι σκοτεινότερο γύρευε να πάρει μορφή γύρω από τη διαστροφή, τον μισογυνισμό, τον αντισημιτισμό και την εύθραυστη κοινωνική ανεκτικότητα της πατρίδας του, εκφράστηκε εκκωφαντικά. Ομοίως, ο Λάγκερκραντζ κατοικοεδρεύει στην ίδια, εάν όχι δυσμενέστερη χώρα, όπου: «Ένα ρατσιστικό κόμμα είχε μπει στη Βουλή. Η μισαλλοδοξία αυξανόταν. Ο φασισμός προωθούσε διαρκώς τις θέσεις του και παντού υπήρχαν άστεγοι και ζητιάνοι. Η Σουηδία έχει γίνει από πολλές απόψεις, μια χώρα ντροπής».

Σε αυτό το σκυθρωπό κάδρο, οι ήρωές μας: ο Μίκαελ Μπλούμκβιστ ξαγρυπνά διαβάζοντας μυθιστορήματα της Ελίζαμπεθ Τζορτζ, υπεκφεύγοντας από τα ουσιώδη προβλήματά του –τη φθίνουσα πορεία του περιοδικού Μιλένιουμ, την απόπειρα αμφιλεγόμενου επιχειρηματικού κονσόρτσιουμ να αλλάξει την εκδοτική του φυσιογνωμία, την πτωτική πορεία της προσωπικής του δημοσιογραφικής σταδιοδρομίας, καθώς και την απώλεια των ιχνών της χάκερ με τα πέτσινια που κατατρέχει τις αναμνήσεις του. Όσο για την ίδια τη Σαλάντερ, παραμένει η ίδια σκιώδης φιγούρα που σηκώνεται από το κρεβάτι νωρίς τα ξημερώματα για να διεξάγει αμείλικτους πολέμους μέσα από την οθόνη του υπολογιστή της.

Η υπόθεση που θα τους ενώσει αφορά τον Φρανς Μπάλντερ, ιδιοφυΐα του επιστημονικού πεδίου της Τεχνητής Νοημοσύνης, του οποίου το έργο γίνεται

αντικείμενο βιομηχανικής κατασκοπείας. Ο Μπάλντερ είναι παράλληλα αποξενωμένος πατέρας που επιζητά την επανασύνδεση με τον Άουγκουστ, τον αυτιστικό, όσο και προικισμένα οξυδερκή γιο του. Ο επιστήμονας θα βρεθεί πυροβολημένος με δυο σφαίρες στο κεφάλι, το αινιγματικό παιδί είναι μάρτυρας στο δράμα, ο Μπλούμκβιστ παρίσταται στη σκηνή του εγκλήματος, η Σαλάντερ, η οποία τρέφει προσωπικό ενδιαφέρον για τη δράση ρωσοαμερικανικών πολυεθνικών τεχνολογίας με ύποπτη δράση παρακολουθεί τα τεκταινόμενα, η NSA, η Υπηρεσία Εθνικής Ασφαλείας των ΗΠΑ, της οποίας τη δράση γνωρίσαμε από πρώτο χέρι τα τελευταία χρόνια αποτελεί βασικό συστατικό του μύθου, και η φαινομενικά ακατανόητη εξίσωση του «Κοριτσιού στον ιστό της αράχνης», παίρνει το δρόμο της εναγώνιας επίλυσής της.

Σύμφωνα με το συγγραφέα, ο οποίος μίλησε αποκλειστικά στην A.V. σε μια συνέντευξη που δημοσιεύεται τις επόμενες ημέρες, πρόκειται για ένα μυθιστόρημα που εκτυλίσσεται γύρω από «θαυμαστές και επικίνδυνες μορφές ιδιοφυΐας». Είναι όμως και η προσδοκώμενη συνέχεια μιας αγαπημένης μυθιστορηματικής δυναστείας, που στα χέρια του Λάγκερκραντζ έχει τη δυνατότητα να φτάσει τους δέκα τόμους τους οποίους οραματίστηκε ο ίδιος ο Λάρσον. Το πιο πολυσυζητημένο βιβλίο της χρονιάς εκπληρώνει τις προσδοκίες.

Ντάβιντ Λάγκερκραντζ, «Το κορίτσι στον ιστό της αράχνης», σελίδες 531, εκδόσεις Ψυχογιός, μετάφραση Ξενοφών Παγκαλιάς